

Nestor Zyde

Geboren op 15-04-1916 te Poperinge

Overleden op 03-04-1999 te Poperinge

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Dankbare herinnering aan

DE HEER

Nestor ZYDE

weduwnaar van mevrouw Marceline TOP

geboren te Poperinge op 15 april 1916

en er overleden op 3 april 1999,

gesterkt door het ziekensacrament.

(†) Roger en Paula MAERTEN - ZYDE *zijn dochter;*

Patrick en Ann-Marie MAERTEN - ZYDE

Bert, Marlène en Arne

zijn kleinkinderen en achterkleinkinderen;

De families ZYDE - VANROBAEYS - ELSLANDER

en TOP - DELBOO

danken voor uw gebed en blijken van deelneming.

10 april 1999.

Ceremoniebedrijf Leo, Ieper.

www.indeken.be

Pé

Lelies bloeien in de tuin. Goudgeel is hun hart 't Is lente in 't land. 't Is Pasen... en nu verlaat je ons. We denken terug aan je leven, het leven van een eenvoudige stille werkman. Geboren en getogen in Poperinge was je de jongste van negen kinderen. Werken en sparen heb je van jongsaf geleerd en ben je blijven doen, heel je leven lang. Je handen, je kloeke handen zijn nu tot gebed gevouwen. Met je handen heb je het brood verdiend voor je gezin. Je was "boever" te boere. Met vaste, maar ook zachte hand mende je de paarden. Het waren je werkgezellen. Als bouwvakker sjouwde je stenen, spande het meetsnoer en met klinkend truweel legde je rij na rij. Met je handen heb je ook de hemel verdiend. In je huis bleef de tijd stil staan, de tijd van toen. Het rustig smeulend kolenvuur in de haard; de gedekte tafel tegen het tuinvenster. Met Marceline was je gelukkig. Geen luxe, geen groot comfort, maar het was er wel gezellig. Je was tevreden met zon en regen, met al wat God je gaf. Met pijn verliet je je huisje en... je werkplaats in de tuin: het plekje waar je 45 jaar lang woonde. En de kleinkinderen, die in de tuin naast je huis spelen, vragen: "Waar is pé nu? en wààr is die hemel?" Ze vergeten je nooit. Het ziekenhuis werd je laatste thuis. Je was blij met ons bezoek, maar toch niet uitbundig. Je was zo van aard. Vreugde en verdriet zaten binnenin, in je hart. In 't zicht van de nakende verjaardag ben je op stille Zaterdag, daags voor Pasen heengegaan. Moe geleiden, moe gestreden, in stille overgave met als laatste woord "Marceline". Nu wordt het voor altijd Pasen in een land waar de paaslelies eeuwig bloeien, want dààr woont de verrezen Heer.

